

[Formanden.]

Da Finansministeren er forhindret i at være til Stede i Øjeblikket, skal jeg her afbryde Mødet og udsætte det til Kl. 13⁵⁰.

Mødet udsat Kl. 13⁴⁰.

Mødet genoptaget Kl. 13⁵⁰.

Formanden: Den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1942—43.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 305).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): I Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, der er anvendt for indeværende Finansaar, blev der i det andet høje Ting sammen med Forslag til Finanslov for Finansaaret 1942—43 fremsat Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1942—43. Dette Forslag var enslydende med den for indeværende Skatteaar gældende Skatteudskrivningslov, og Indkomst- og Formueskatten var paa Finanslovforslaget budgetteret paa Grundlag af de nugældende Skattesatser. I Aabningstalen ved Rigsdagens Sammentræden blev det imidlertid udtalt, at det Lønmodtagere ved Loven af 31. Marts 1941 paalagte Bidrag til Afholdelse af Udgifterne ved Arbejdsfordelingen — den saakaldte Lønkat — ikke vilde blive foreslaaet forlænget ved Udløbet af Lovens Gyldighedsperiode den 31. Marts 1942, men at den fornødne Dækning derefter vilde blive søgt tilvejebragt ved en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten. Den Skatteforhøjelse,

som saaledes blev stillet i Udsigt, er dog ikke søgt gennemført, idet de foreløbige Oplysninger, der er kommet frem angaaende den Skatteligning, som nu forestaar, giver Grund til at antage, at der gennem Stigning i Indkomst- og Formueskatten vil blive opnaaet den nødvendige Erstatning for Lønskattens Ophævelse. Jeg har derfor over for det Udvalg, der i det andet høje Ting har behandlet det her foreliggende Lovforslag, kunnet afgive den Erklæring, at Spørgsmaalet om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten under disse Omstændigheder maa anses for bortfaldet.

Lovforslaget er under Behandlingen i det andet høje Ting undergaaet enkelte Ændringer. Der blev i Fjor gennemført en Bestemmelse om, at en Skatteyder, i hvis Indkomstskat der indgaar et Tillæg paa Grund af Merindkomst, og hvis samlede direkte Skat til Stat og Kommune derved kommer op over 75 pCt. af den fulde Indkomst, kan begære Indkomstskatten til Staten nedsat med et Beløb svarende til Merindkomstillægget, dog at Nedsættelsen ikke kan ske med et større Beløb end det, hvormed de samlede Skatter overstiger 75 pCt. af Indkomsten. Denne Bestemmelse, der findes i Lovens § 2, Stk. 4 a, er nu udvidet saaledes, at der i alle Tilfælde, hvor Skatterne maatte overstige 75 pCt. af Indkomsten — altsaa ogsaa, hvor der ikke er givet Merindkomstillæg —, indrømmes Adgang til en saadan Nedsættelse i Indkomstskatten til Staten, at det samlede Skattebeløb ikke naar op over 75 pCt. af Indkomsten.

Der er dernæst med Hensyn til Opkrævningen af den ordinære Skat af Selskaber i Lovforslagets § 4 givet den nye Regel, at Skatten ogsaa uden for Hovedstaden forfalder til Betaling under eet for hele Skatteaaret, og Forfaldstiden er sat til 1. November. Tilsvarende Regler er i §§ 19 og 30 gennemført for andre Selskaber og Foreninger og for indenlandske Dødsboer. Ændringen skyldes, at Fristen for Indgivelse af Selvangivelse for Selskaber m. v. nu er forlænget til Udgangen af April Maaned.

Under Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting har jeg i Anledning af en til Udvalget sket Henvendelse angaaende Adgang til a conto Betaling for Forfaldstid for Skatteydere, som anvender et saakaldt Sommerregnskab og derved først for Skatteaaret 1942—43 kommer til at svare Skat af deres Indkomst i 1940—41, erklæret mig villig til at søge Bemyndigelse ved Tekstanmærkning paa Finansloven for 1942—43